

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/39/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512200312
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3512200312.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právne veci navrhovateľa: J. Y. G., s.r.o., so sídlom A. 5, H., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, proti odporcyni N. K., bytom S. G. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľské združenie B., so sídlom Q. 9, H., IČO: 42 XXX XXX, právne zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Sasinkova 6, o zaplatenie 231,75 eur, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 22.11.2012, č.k. 10C/78/2012-87, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania 23,20 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok 9,87 eur po právoplatnosti uznesenia cestou Daňového úradu Bratislava. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania 66,12 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu vedené v U., do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným na súd prvého stupňa dňa 13.01.2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 231,75 eur s príslušenstvom. Podaním doručeným na súd prvého stupňa dňa 09.05.2012 vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu Spotrebiteľské združenie B. s tým, že tento zároveň vzniesol námietku premlčania. Podaním doručeným súdu ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka, žiadal vedľajší účastník v celom rozsahu návrh zamietnuť. Následne podaním zo dňa 12.10.2012 zoberal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť a vrátiť súdny poplatok. Preto súd prvého stupňa v návaznosti na § 96 ods. 1, 2, 3 s poukazom na dispozičné oprávnenie navrhovateľa konanie zastavil. O vrátení súdneho poplatku bolo rozhodnuté podľa § 11 ods. 3, 4 zák.č. 71/1992 Zb., kedy navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh 16,50 eur a preto súd rozhodol o jeho vrátení po krátení o sumu 6,63 eur. Čo sa týka trov konania súd prvého stupňa rozhodoval podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., kedy tým, že navrhovateľ vzal svoj návrh späť bez zavinenia odporcu z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania. Preto by patrila náhrada trov konania odporcovi. Nakoľko si však odporca trovy neuplatnil, resp. žiadne trovy konania mu nevznikli, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal. O trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi boli priznané trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, b/, § 15a a § 18 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z., kedy vychádzal z hodnoty pohľadávky 231,75 eur a preto priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania za prípravu a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 19,92 eur, písomné podanie na súd, vyjadrenie k návrhu 19,90 eur, 2x režijný paušál 7,63 eur a 20% DPH 11,02 eur. Spolu takto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu boli priznané trovy prvostupňového konania 66,12 eur.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ a to proti výroku, ktorým súd zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania vedľajšieho účastníka. Poukázal na ust. § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z., kedy navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode, pričom poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Banskej Bystrici. Preto uviedol, že navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.. Navrhovateľ má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov poukazuje na § 137 O.s.p. a ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora. Združenie odporcu v konaní nezastupuje. Z tohto dôvodu nemožno argumentovať týmto ustanovením, nakoľko toto priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, teda ide najmä o Centrum právnej pomoci. Preto navrhovateľ považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne a žiadal, aby odvolací súd výrok o trovách konania preskúmal a zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi trovy konania neprizná.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na tú skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením, ktorým zároveň vzniesol námietku premlčania obsahujúcim relevantnú právnu argumentáciu vedľajšieho účastníka, čo malo preukázateľne za následok späťvzatie návrhu na začatie konania. Nepriznaním náhrady trov konania by súd priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní a zasiahol tak do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných okrem iného aj § 93 ods. 4 O.s.p.. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že vedľajší účastník je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa a jeho činnosť spočíva okrem iného v ochrane kolektívnych práv spotrebiteľov. V kontexte uvedeného považujú stanovisko navrhovateľa popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za účelové a zjavne nesprávne s tým, že rovnako poukázal i na rozsiahlu rozhodovaciu činnosť iných odvolacích súdov. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že práve po vznosení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľa. Argument o navyšovaní trov zjavne neobstojí. Každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym dôsledkom v takom prípade aj náhrada trov konania protistrane, ale aj na jej podporu vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník správne v odvolaní argumentuje princípom tzv. rovnosti zbraní, pričom navrhovateľ využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi. Niet žiaden dôvod, aby v tomto prípade neúspech navrhovateľa v konaní, ktorého si musel byť navrhovateľ predom vedomý znášal spotrebiteľa ako úspešná strana. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že v prejednávanej veci neexistuje dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.. Poukázal tiež na uznesenie NS SR 2Mcd0 17/2009, 3Mcd0 5/2006. Žiadal preto v konečnom dôsledku, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci a to písomné vyjadrenie vrátane režijného paušálu a DPH. Ďalej uviedol, že v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s názorom navrhovateľa vedľajší účastník dovažuje okrem porušenia základných procesných práv aj podstatný zásah do činnosti občianskeho združenia vymedzenej zákonom a právnymi predpismi a preto žiada, aby pred vydaním takéhoto rozhodnutia odvolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie vrátane práva na priznanie trov konania.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť a uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Uznesenie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo konanie zastavené navrhovateľovi bol vrátený súdny poplatok a odporcovi nebola priznaná náhrada trov konania odvolaním napadnuté nebolo a preto v tejto časti je uznesenie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva a odvolací súd sa v tomto smere plne stotožňuje s konštatovaním súdu prvého stupňa, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, pretože po podaní návrhu vo veci a po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu zbral svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, v dôsledku čoho bolo konanie v konečnom dôsledku zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť je povinný uhradiť jeho trovy.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli. Preto je súd povinný vždy pri rozhodovaní o trovách skúmať, kto zavinil zastavenie konania. Z procesného hľadiska platí, že účastník, ktorý zavinil zastavenie konania je povinný znášať jeho trovy.

Odvolací súd sa v danej veci stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a správne uzatvoril, že je to práve navrhovateľ, ktorý zavinil zastavenie konania.

Vedľajší účastník na strane odporcu si trovy konania riadne a včas uplatnil s tým, že tieto trovy konania vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu titulom právneho zastúpenia. Súd prvého stupňa pri určení výšky trov právneho zastúpenia patriacich vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu postupoval podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb s tým, že odvolací súd nezistil žiadne pochybenie na strane súdu prvého stupňa pri vyčíslení jednotlivých úkonov právnej pomoci.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa tak, ako ich predpokladá ust. § 150 O.s.p. na to, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy prvostupňového konania priznané neboli. Trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne na uplatňovanie a bránenie práva na strane spotrebiteľa s tým, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu by došlo k porušeniu princípu rovnosti zbraní za predpokladu, že by sa nepriznalo právo vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu na trovy právneho zastúpenia.

Preto bolo uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdené.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu boli priznané trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci v polovičnej sadzbe podľa § 14 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. vo výške 9,96 eur + režijný paušál 9,37 eur + 20% DPH zo sumy 19,33 eur, 3,86 eur, čo činí dokopy 23,20 eur. K trovám vedľajšieho účastníka na strane odporcu bol zaviazaný navrhovateľ, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .